

Arrest

nr. 92 329 van 28 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 augustus 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 10 augustus 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 oktober 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DEPOVERE, die *loco* advocaat J. BAELDE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 mei 2011 dient verzoeker een asielaanvraag in. Op 23 februari 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing dient verzoeker beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die bij arrest nr. 82 952 op 13 juni 2012 de vluchtelingen- en subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen.

Op 20 juni 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Op 30 juli 2012 dient verzoeker opnieuw een asielaanvraag in.

Op 10 augustus 2012 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, aan verzoeker ter kennis gebracht op dezelfde datum. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten H. K. A.

geboren te Bagdad, op (in) (...) 1977

en van nationaliteit te zijn: Irak

die een asielaanvraag heeft ingediend op 30/07/2012 (2)

Overwegende dat de betrokkene op 4 mei 2011 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 17 mei 2011 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 23 februari 2012 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 13 juni 2012 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming.

Overwegende dat de betrokkene op 30 juli 2012 een tweede asielaanvraag indiende waarbij hij verklaart niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene tijdens zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken van zijn tweede asielaanvraag een enveloppe van de post opent met daarin een dreigbrief, de verklaring van de broer van de betrokkene aan de politie over deze dreigbrief en het antwoord van de rechtbank aan de politie hierover waarbij opgemerkt moet worden dat alle documenten van de betrokkene draaien om de dreigbrief, dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag een dreigbrief naar voren bracht, dat de Belgische asielinstanties desondanks de eerste asielaanvraag van de betrokkene definitief negatief afsloten, dat deze documenten terugslaan op de reden die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten, dat aan deze motieven geen geloof werd gehecht door de Belgische asielinstanties, dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 23 februari 2012 stelde dat 'Het voorleggen van documenten dient trouwens gepaard te gaan met geloofwaardige en samenhangende verklaringen. Dat is hier allerm minst het geval', dat de betrokkene deze conclusies niet weerlegt. Overwegende dat de betrokkene ingaat op het vermoedelijk verblijf van zijn familie, dat deze verklaringen geen betrekking hebben op de betrokkene, dat het loutere en gemakkelijke verklaringen zijn van de betrokkene. Overwegende dat de betrokkene opnieuw ingaat op zijn vrees, dat aan de motieven van de betrokkene geen geloof werd gehecht door de Belgische asielinstanties.

Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980 § 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 25/06/2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 7 (zeven) dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1 In het enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 en artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"2.1.1. Algemeen

Artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet behelst de beschrijving aan wie de vluchtelingenstatus wordt toegekend, overeenkomstig de Conventie van Genève.

Overeenkomstig art. 1 A (2) van de Conventie van Genève is een vluchteling elke persoon die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of uit hoofde van boven bedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenstaande vrees, niet wil terugkeren.

*Hierbij behelst het element "gegronde vrees voor vervolging" in voormelde definitie, een subjectief-psychologisch element in hoofde van de kandidaat-*vluchteling.**

Terwijl voorst het element "gegronde vrees voor vervolging" in voormelde definitie inhoudt dat er een aannemelijk risico op vervolging wegens één van de in de Conventie van Genève vermelde redenen is.

*"De bewijslast gaat evenwel niet zover dat de kandidaat vluchteling zou moeten aantonen dat de gevreesde vervolging ook effectief zou plaatsvinden, hetgeen in bijna alle gevallen onmogelijk zou zijn. Het volstaat dat de kandidaat-*vluchteling het bestaan van de objectieve feiten bewijst die aanleiding geven tot de redelijkerwijze te verwachten vervolging."**

(VANHEULE, D., Vluchtelingen: een overzicht na de wet van 06/05/1993, Gent, Mys & Breesch, 1993, nrs. 32-36)

*De asielaanvrager draagt weliswaar een principiële bewijslast, maar de (loutere) verklaring van de kandidaat-*vluchteling kan aanvaard worden als voldoende bewijs indien ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk is (HATHAWAY, J., The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).**

De asielzoeker krijgt m.a.w. het voordeel van de twijfel (zie VAN HEULE, D., Vluchtelingen, Mys & Breesch, Gent, nr. 551; VBV, 2de kamer, nr. E, 3 september 1992, onuitg.).

2.1.2. Nieuwe overtuigingsstukken - art. 51/8 Vreemdelingenwet

Mits diens nieuwe documenten (stuk 3):

-Dreigbrief: Kataeb (brigades) Assaeb Ahl Alhaq, gericht aan verzoeker, dd. 25.05.2012

-PV verklaring broer verzoeker in politiebureau van Al-Salihyah te Bagdad, dd. 28.05.2012;

-Vraag tot onderzoek van het Federaal Hof van Beroep te Bagdad (Bad-Alkarkh) dd. 01.06.2012;

-Enveloppe DHL waarmee nieuwe documenten werden verstuurd;

kan verzoeker afdoende aantonen / ondersteunen dat hij een gegronde vrees tot vervolging in de zin van de Conventie van Genève en art. 48/3 Vreemdelingenwet koestert.

Middels de beslissing van 10 augustus 2012 oordeelt verweerder evenwel ten onrechte alsdat verzoeker "geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er wat hem betreft ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980" (stuk 1).

In toepassing van artikel 51/8 Vreemdelingenwet kan een nieuwe asielaanvraag worden ingediend wanneer er zich nieuwe gegevens aandienen dat er in hoofde van de aanvrager ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het' Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4.

Verzoeker legde wel degelijk bovenstaande nieuwe documenten voor.

Wanneer de asielzoeker gegevens of een stuk aanbrengt betreffende een vervolgingsfeit dat zich heeft voorgedaan na de eindbeslissing in de vorige asielaanvraag, minstens pas nadien ter kennis is gekomen, dan wordt dit als een nieuw element beschouwd (R.v.St. nr. 160.322, 20 juni 2006, T.Vreemd 2006, 412; zie ook VAN HEULE, D., « Bonitha en de Witte Pater: over nieuwe bewijzen in de asielprocedure », noot onder R.v.St. nr. 113.002 van 27 november 2002, T.Vreemd 2003, 129).

Bij Arrest van 27 november 2002 oordeelde de Raad van State evenwel dat het bestaan van een 'nieuw element' bovendien niet beperkt is tot feiten en situaties die zich hebben voorgedaan ná de laatste procedurestap, maar ook kan bestaan uit een nieuw bewijs van een vroegere situatie (R.v.St. nr. 113.002 van 27 november 2002, T. Vreemd 2003, 126), quod in casu.

Met huidige nieuwe/aanvullende documenten wordt dit afdoende bewijs van gegronde vrees voor vervolging, zoals alreeds geopperd n.a.v. de eerste asielaanvraag, wél degelijk geleverd.

Alwaar deze nieuwe gegevens fundamentele/ernstige aanwijzingen bevatten van de gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève in hoofde van verzoekers, minstens ernstige aanwijzingen bevat van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, vroeg verzoeker dan ook eerbiedig om overeenkomstig art. 51/8 Vreemdelingenwet zijn nieuwe asielaanvraag in aanmerking te willen nemen en voor behandeling/verdergezet onderzoek te willen overmaken aan het Commissariaat voor de Vluchtelingen en Staatlozen.

Verweerder weigert deze tweede asielaanvraag op grond van nieuwe stukken in overweging te nemen door alreeds een onderzoek van de nieuwe documenten ten gronde door te voeren en hierna te oordelen dat deze stukken onvoldoende zouden zijn.

Verweerder heeft evenwel niet de bevoegdheid om alreeds een controle ten gronde van de nieuwe documenten door te voeren, zodat verweerder hierbij haar macht overschrijdt en artikel 51/8 Vw. juncto de materiële motiveringsplicht schendt:

"la partie défenderesse ne s'est pas limitée à un examen du caractère nouveau des éléments produits par le requérant à l'appui de sa deuxième demande d'asile mais a apprécié leur portée par rapport aux craintes de persécution et au risque d'atteintes graves allégués, d'une manière qui outrepassé la compétence qui lui est conférée par l'article 51/8 de la loi du 15 décembre 1980. En effet, le pouvoir de la partie défenderesse dans ce cadre se limite à l'examen du caractère nouveau des éléments invoqués. L'examen de la fiabilité des documents déposés à l'appui d'une nouvelle demande d'asile excède dès lors l'appréciation du caractère nouveau, au sens de l'article 51/8 précité, des éléments produits, et participe de l'examen au fond de ceux-ci (dans le même sens, CCE arrêt n°. 49.708 du 19 octobre 2010, confirmé par C.E. arrêt n° 215.579 du 5 octobre 2011). »

(CCE nr. 84.948 van 19 juli 2012 - stuk 3 - met hierbij verwijzing naar CCE nr. 49.708 van 19 oktober 2010 in zelfde zin, alsdan bevestigd door RvSt nr. 215.579 van 5 oktober 2011)

Vrij vertaald :

verweerder beperkte zich niet tot een nazicht van het nieuwe karakter van de elementen zoals voorgelegd door verzoeker, ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag, doch heeft hun draagwijdte beoordeeld in het licht van de vrees voor vervolging en het risico van vermeende ernstige schendingen, op een manier die zijn bevoegdheid krachtens artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 overschrijdt. Immers is de bevoegdheid van verweerder in dit kader beperkt tot het onderzoek van het nieuwe karakter van de ingeroepen elementen. Het onderzoek van de betrouwbaarheid van het materiaal ter ondersteuning van een nieuwe asielverzoek, overschrijdt dan ook het louter beoordelen van het nieuwe karakter in de zin van artikel 51/8 supra, van nieuw voorgelegde stukken en behoort tot de beoordeling ten gronde van deze (in dezelfde zin: CEC besluit nr. 49.708 van 19 oktober 2010, bevestigd bij besluit nr. 215.579 van 5 oktober 2011 C.E.).

In casu heeft verweerder evenzoveel de nieuwe aangebrachte elementen alreeds ten gronde onderzocht naar hun eventuele waarde in het licht van de ingeroepen ernstige aanwijzingen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4 Vreemdelingenwet.

Verweerder kan bovendien bezwaarlijk betwisten dat de voorgelegde nieuwe stukken effectief nieuwe stukken zijn in de zin van artikel 51/8 Vw, alwaar verzoeker diens enveloppe DHL heeft ontvangen na het tussengekomen arrest RvV, alsook dat deze enveloppe bovendien in de kantoren van verweerder werd opengemaakt (zodat verweerder zich alvast niet zou kunnen beroepen op haar standpunt dat "de enveloppe maar is wat ze is en dit geen duidelijkheid geeft over de inhoud van wat precies met deze enveloppe werd verstuurd" - zoals zij in andere dossiers wel eens placht aan te houden).

In die zin oordeelde Uw Raad dan ook terecht in voormeld arrest nr. 84.948 van 19 juli 2012 dat de bestreden beslissing een manifest foutieve interpretatie van artikel 51/8 Vw behelst en de beslissing aldus niet adequaat werd gemotiveerd m.b.t. de redenen waarom de weigering tot inoverwegingname werd genomen (nl. "au vu de ce qui précède, le Conseil constate que l'acte attaqué procède d'une interprétation manifestement erronée de l'article 51/8 de la loi du 15 décembre 1980 et n'est pas adéquatement motivé quant aux raisons de ne pas prendre la demande d'asile du requérant en considération » - stuk 4 blz. 3, in fine).

De feiten op grond waarvan het bestuur tot haar beslissing komt, moeten zorgvuldig worden gewaardeerd (SUETENS, L-P, "Algemene beginselen van Behoorlijk Bestuur in de Rechtspraak van de Raad van State", T.B.P. 1980, 86)

De waardering in casu is minstens manifest onzorgvuldig gebeurd, terwijl verweerder diens gelimiteerde bevoegdheid van art. 51/8 Vw heeft overschreden door alreeds een beoordeling ten gronde te maken van de bewuste voorgelegde nieuwe documenten.

Het middel van verzoeker is dan ook gegrond."

2.2 Artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

De bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt zich in het kader van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat door de vreemdeling effectief nieuwe gegevens worden aangebracht in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal worden onderworpen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Hieruit volgt dat de bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris beperkt is tot het nagaan of er nieuwe gegevens aanwezig zijn in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet en hij geenszins bevoegd is om te oordelen aangaande de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zodat verzoeker zich niet dienstig op artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan beroepen.

Uit artikel 51/8, eerste lid, van de Vreemdelingenwet kan tevens afgeleid worden dat de naar voren gebrachte gegevens:

- nieuw moeten zijn, i.e. niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerste asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;
- relevant moeten zijn, i.e. ernstige aanwijzingen moeten bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming, zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

Dat om dit nader te kunnen bepalen dient de gemachtigde van de staatssecretaris de aangehaalde gegevens te toetsen aan de voorgaande asielprocedures van verzoeker en het relaas dat hij aldaar naar voor heeft gebracht en tevens de relevantie van de aangehaalde gegevens na te gaan. De gemachtigde van de staatssecretaris kan “(...) bij de beoordeling van als nieuw aangevoerde gegevens ook (...) nagaan of de aangevoerde gegevens “nieuw” zijn in de zin dat zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag”, RvS 10 oktober 2012, beschikking nr. 9088.

Verzoeker meent dat hij nieuwe documenten naar voren bracht nu hij met deze stukken heeft aangetoond dat er in zijne hoofde ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève. De nieuwe gegevens bevatten fundamentele en ernstige aanwijzingen van zijn gegronde vrees voor vervolging.

Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde ‘nieuwe stukken’ motiveert verweerder in de bestreden beslissing het volgende: “Overwegende dat de betrokkene tijdens zijn gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken van zijn tweede asielaanvraag een enveloppe van de post opent met daarin een dreigbrief, de verklaring van de broer van de betrokkene aan de politie over deze dreigbrief en het antwoord van de rechtbank aan de politie hierover waarbij opgemerkt moet worden dat alle documenten

van de betrokkene draaien om de dreigbrief, dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag een dreigbrief naar voren bracht, dat de Belgische asielinstanties desondanks de eerste asielaanvraag van de betrokkene definitief negatief afsloten, dat deze documenten terugslaan op de reden die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten, dat aan deze motieven geen geloof werd gehecht door de Belgische asielinstanties, dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 23 februari 2012 stelde dat 'Het voorleggen van documenten dient trouwens gepaard te gaan met geloofwaardige en samenhangende verklaringen. Dat is hier allerminst het geval', dat de betrokkene deze conclusies niet weerlegt."

Waar verzoeker meent dat verweerder zijn bevoegdheid heeft overschreden, kan hij niet worden gevolgd. Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet laat slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er "ernstige aanwijzingen" bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Waar verweerder vaststelt dat de documenten draaien om de dreigbrief en dat verzoeker reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag een dreigbrief naar voren bracht, wordt deze vaststelling niet betwist door verzoeker. De motivering dat de documenten terugslaan op de reden die de betrokkene gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten; dat de eerste asielaanvraag definitief en negatief is afgesloten; dat aan deze motieven geen geloof werd gehecht door de Belgische asielinstanties omdat 'het voorleggen van documenten dient gepaard te gaan met geloofwaardige en samenhangende verklaringen, wat niet het geval is', is niet kennelijk onredelijk nu verzoeker hiertegen niets meer inbrengt dan te herhalen dat de 'nieuwe gegevens' ernstige aanwijzingen bevatten van zijn gegronde vrees voor vervolging. Verweerder heeft de nieuwe gegevens niet 'ten gronde' beoordeeld, zoals verzoeker betoogt, doch heeft vastgesteld dat de documenten terugslaan op de reden die hij had om zijn land van herkomst te verlaten en dat deze asielmotieven reeds zijn beoordeeld door de Belgische asielinstanties. De stukken bevatten aldus geen "ernstige aanwijzingen" voor het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zodat de nieuwe asielaanvraag niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont geen bevoegdheidsoverschrijding aan noch een schending van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet.

Het is aldus niet kennelijk onredelijk dat verweerder uit de gegevens waarover hij beschikte, vaststelt dat er geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet zijn aangebracht. De bestreden beslissing steunt op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt slechts het redelijkheidsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Met andere woorden om het redelijkheidsbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk is genomen. Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De Raad stelt vast, na de bespreking hierboven en in het kader van zijn wettigheidstoezicht, dat de overheid in redelijkheid tot de door haar gedane vaststelling komt en er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die onverenigbaar zijn met die vaststelling.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat de gemachtigde van de staatssecretaris zijn beslissing zorgvuldig dient voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. De Raad merkt echter op dat de verzoeker niet aannemelijk maakt, zoals blijkt uit wat voorafgaat, dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van de bestreden beslissing niet uitging van een correcte feitenvinding of dat laatstgenoemde onzorgvuldig was bij de beoordeling van de stukken en zijn bevoegdheid zou hebben overschreden.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend en twaalf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN